

"KELEIVIS"
GERIAUSIAS VISUOMENISKAS LAIKRAŠTIS.

Talpa gražiausias aprašymas, moksliskus straipsnius, juokingas apsakas, tinkamas kiekvienam žmogui, kuodaugiau žinių, juokų ir t. t. "Keleivis" išleis kas ketvergas, kaina metams \$1.50. Adresuokite:

A. Žvingilas,
P. O. Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All communications should be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

No 6

Boston, Mass. Wasario 6 d. February 1908 m.

Metas IV

IS RUSIJOS.

Peterburgas, 31 sausio. — Duma svarsto budzetą pačios ir telegrafo. Kilo klausimas įvedimo kokių nors reformų pačios sistemoje t. y. kad korespondencija būtų pristatoma teisingiau, nes ligšiolieji daugybė laišku nusiėdavo į mešlą, kas dažnai sukeldavo pačios sferose skandalą ir kaštuodavo randui gana daug pinigų. 1906 metuose, raudas turėjo išmokėti už prazduytus registruotus laiškus 820,000 rublių.

Peterburgas, 1 vasario. — Stačiatikių Sinodas užmanė palinusiu nuo ekskomunikavimo (atskyrimo nuo cerkvės už bedievyystę) grafą Leoną Tolstojų (Tolstojus jau keli metai, kaip ekskomunikuotas). Vyskupas Makarij tam priešingas, nes pagal jo nuomonę, "nors grafas moraliai ir pasitaisė, bet dogmatikuose pažvalguose vis dar „klysta“ ir nenori pripažinti savo nusidėjimų prieš bažnyčią... Galiausiai Sinodas galėtų Tolstojų priimti prie bažnyčios — žiūrėkit, kas do laimė tam vargšui! — bet tik su ta išliga, jei Tolstojus nusidėmintų prieš popur ir prašytų palinusimo nuo tos bausmės, prizadėdamas daugiau neskeblt savo teorijos".

Peterburgas. — Ministrų taryba užgėrė išlaidoms 3 mėnesių, 642,975,579 rublių. Ant dienos išleis 71,444,173 rubliai ir 10 kapeikų, ant valandos 3,143,507 rubliai ir 21 kapeika. Gal ne vienas skaitytojas susiims galvą iš vydes, kad Rusijos valdžia teip sunkiuose laikuose ir valandą laiko gali išduoti tris milijonus su viršum rublių ant biurokratiškų reikalų? Istikro, tai yra milžiniška suma! Bet nieko tame įstabaus, nes reikia atminti, kad su koka diena „maistinių“ skaitlių vis smarkiau auga, o juk negalimas daiktas duoti tokiai epidemijai liuosai plėtuotis! Taigi, naikynimui tos pavučių kvepiančios srios reikiama tam tikrų užvedimų, teip vadinamų — kalėjimais; reikia daug zandų, sargybinių reikia platint sąjungą tikrųjų rusų, o del narsumo reikia ir degtinės nemazai, o kiek patronų šiuose laikuose reikia, kiek virvių, kiek medalių caro karžygams už visokių atsizymėjimus... Kai apsvaistai žmogus, tai sugilinant su tokiais reikalais 2,143,507 rubliai ir adyna yra tiktai šešėlis. Taigi iš to matyti, kad rusiška valdžia yra labai sučėdi — pinigus tik ten išduoda, kur dēlei labo tėvynės verkiant reikia išduoti, o ant tokių niekų, kaip šelpimas badaujančių, valdžia pakol kas dar nemislija nė vienos kapeikos išduoti. Duma teipgi nieko nesirūpina apie žmones, ji tik tvirtina padarytus valdžios planus, nes žino, kad valdžiai priešintis — yra

griekas. Tiesa, pereitį savaites priejo prie susirėmimo su valdžia dēlei bilijoninės asignacijos ant atnaujinimo laivynės, bet kaip rodos, vis tai yra del apmuilimo žmonėms akių.

Valdžia ir pati supranta, jog panašios krūvos pinigų jokiū būdu negalima suriukti, o juodoji Duma turėjo progą pakelti protestą ir tuomi parodyt žmonėms, kad ji nesuandžia — kovoja. Bet pažvelgkime į kitus jos darbus, tada bus aišku, jog tai protestas netikras, bet maskiruotas. Dvi pirmutinės Dumos reikalavo palinusimo politiku „prasikaltėlių“, panaikinimo mirties bausmės ir t. t., o šita Duma netik to nereikalauja, bet nė neprotestuoja prieš tokį barbariskumą, koks dabar viešpatuoja ugaikios ir kartūnių žemėj. Nuo susirinkimo šitos Dumos, mirties bausmė, galima sakyti, pasididino. — Lapkričio ir gruodžio mėnesiuose nukentėjo nuo karo teismo 2681 ypata. Lapkričio mėnesij pasmerkta mirtim 267 ypata, gruodžio mėnesij 161 ypata, kiti pasmerkti katorgon. Į tą laiką patraukta prie atsakomybės 54 redaktoriai ir sustabdyta 31 laikraštis.

Peterburgas. — Petro pavloskoj tvirtovėj persprogo armota, iš kurios nuo 30 metų kasdien 12 val. išsanda. Skveidra 16, udų sunkumo nūlėkė, lyg riesta lūkstas kelis dešimtis sieksnių. Nelaimės su žmonėmis neatsitiko.

Ant gelžkelio stoties Olkūsa, turėjo vietą gana įdomus atsitikimas. Naktį apie 2 val. į trečios kliaos salę įėjo 5 sargybinių. Salėj sėdėjo prie stalo 3 jauni vaikinai. Viresnysis sargybinis užklausė sėdinčių vaikinių, ar turi tie pasportus ir apturėjo patvirtinantį atsakymą. Tada pareikalavo jų parodymo, bet matydamas, kad vaikinai sušimaisi, liepė jiems pakelti rankas, manydamas padarviti krata. Sargybinis nepasipriešino, nabaigė savo prisakymu, užriovė branningai! Vienas sargybinis puolė ant vietos, o kiti išsiėmė revolverius pradėjo šaudyti ir revoliucionierius, kurie užėmė labai gera poziciją; pasislėpė visi trys, o bufioto ir iš ten sušandė visus penkis sargybinius. Įsėjau vaikinų vienas teigė, tapo nušautas, du pasislėpė. Matyt, kad kova ėjo ne ant inoko, nes visi rakandai salėj sudaužyti kulku į šūpulus.

Varšava. — 15 jaunų vyrų, apsiginklavusių brauniniais, apuko Varšavos psichiatijos ligonbutį ir suterorizavė tarnaujančius išlaužė duris vienos kameros, kur buvo 17 metų amžiaus mergina K. Ostrovska. Prisiūsta teismo del ištyrimo jos prota, buvo kaltinama už dalivavimą eksproprijacijose — užpuolimuose, plėšimuose, — mergi-

na išvedė pasodino ant rogių ir niekeno nekludomi laiminai nuvažiuo.

Peterburgas. — Tarp Rusijos ir Austrijos užsineša gana svarbus klausimas, kuris gali užsibaigt kruvinai, jei abidvi šalys laikysis prie savo. Austrija užmanė sujungt Viena gelžkelių su Salonika ir Athenais — Griekijos sostapiš. — Rosijoje tas užmanymas padarė didelį išpuolį. Visi laikraštija rėkia vienu balsu, kad Austrija stengiasi prie sutarties su Turkija ir Graikija, apversdama dabartinį dalykų stovį Macedonijoje, kuri randasi po tarptautiška globa ir abelnai gresia visiems Balkano giventojams.

Pskovas. — Viena užpuolikų bute policija padarė kratą ir atrado tris bombas, kelis svarus dinamito, mauzerius ir patronus.

Maskva. — Pirkliškojo namo knygvėdis Bordovskis pralose Šaulių klube 100,000 rub. pirkliškojo namo pinigų. Bordovskis sumintas ir pasodintas į kietką.

Ekatėrinoslavas. — Sofijovkoje, Vierchnieprovsko pav., ginkluoti vyrai užpuolė pačios skyrių. Laikė susirėmimo suzeista valdininkas ir sargybinis. Užpuolikai persigandę kilusio triukšmo pabėgo be pinigų. Ir darbas nabaigams neužsimokėjo.

Charkovas. — Naktį į sausio 12 d. nežinomi užpuolikai apspito miesto pakraštyje namus, kuriuose gyvena savitarpinės paskolos banko direktorius Čuchninas Čuchninas pajutęs užpuolikus, pradėjo per langą šaudyti ir užpuolikus, kurie teipgi atsakė ugne. Ant triukšmo pribuvo policija ir vieną užpuoliką suėmė, kiti pabėgo. Laikė šaudimosi Čuchninas tapo sužeistas į koją.

Varšava. — Įeinantį Novogribnaja gatvę miestargį nežinomas vyras pradėjo šaudyti, bet nepataikė. Gailla.

Tomska. — Naktį į sausio 11 d., vienam bute darant kratą, rasta slapta spaustuvė ir daug ginklų. Suimta 11 socialistų — komunistų.

Mintauja. — Pastaromis dienomis Mintaujoje policija darbovosi labai stropiai: iškratė beveik kiekvieną namą. Suimta daugybė žmonių, o daugiausiai mokinių.

Ryga. — Ant salos Ezel, policija suėmė gaują plėšikų nuo 15 iki 25 metų amžiaus, kuri nusiėdavo plėšimu rusų cerkvių ir monopolijų.

Kaluga. — Lindinovo kaime Židrinio paviete, nežinia kas suėmė miestargį ir fabriko sargypinį. Tur būt Dievas už žmonių skriaudas paleido jiems iš dangaus po kulka.

Novočerkaskas. — Naktį į sausio 13 dieną, kasin koks piktakaris išdriso šauti tiesiog dvarponiui į pilvą. Ponas Ba-

kovas tapo gana pavojingai suzeistas. Na, dabar, tai jau tikrai bus pabaiga svieto! Muzikai ponus pradėjo šaudyti... Blogai!

Tiraspolis. — Naktį plėšikai užmušė vieną miestargį. Tai nedaug!

Lodzins. — Nežinomi vyrai suėmė grįžtantį iš kontos Lodzins prekybos banko izdininką. Užpuolikai atėmė iš jo krepselį su laiškais, kuriuose buvo 2,500 kronų — krona lignasi beveik 25 centams.

Tascentas. — 11 valanda naktį, netoli Tascento, 20 plėšikų užpuolė prekių — pasazierių traukinį. Surišė sargą, plėšikai iškabino raudoną vėliavą, ateinantis traukinis pamatęs raudoną vėliavą, pradėjo lėčiau važiuoti, tokiu būdu užpuolikai užvaldė garvežį, atkabino jį ir paleido į traukinį; sudaužyta du vagonu. Potam užpuolikai metė bombą į tą vagoną, kuriame vazavo išdininkas su pinigais. Vaziavę traukinyje kareiviai pradėjo ir užpuolikus šaudyti ir suėmė du užpuoliku, kuriuos draugai tečiaus nusinešė su savim, ne gavęs nė vienos kapeikos iš vežamų pinigų, kurių buvo 100,000 rub. Laikė šaudynių suzeistas vienas kareivis.

Kijevs. — Laikė sueigos suimta 12 social-revoliucionierių ir paimita visi jų dokumentai.

Varšava. — Suimta 10 plėšikų, kurie dalivavo užpuolime stoty „Sokolov“ ant pačios. Tarpe suimtųjų randasi 18 metų amžiaus mergaitė.

Varšava. — Meilioje gatvėje užmuštas vienas miestargis, o antras į negerą vietą suzeistas. Gydytojas paridomosi Čuchninas tapo sužeistas į koją.

Orlas. — Diatkovo kaime, Briansko pav., antstolio raštynioje rastininkas užmušė antstolio pagalbininką Kulebachą ir sunkiai suėmė uriadininką. Duok Dieve jam sveikatą už tai.

Lodzins. Lenkija. — Keturi ginkluoti užpuolikai pagriebė iš fabriko kontoros 800 rub. ir leidosi bėgti; bėgdami suėmė mirtinai bevejantį juos kiemsargį, kuris tuoj pasimirė. Dabar turbūt žinos, kad nereikia vytis.

Chersonas. — Piskunsko miestelyj tulas vaikas šūviu iš revolverio užmušė sargypinį. Geras iš jo šovėjas!

Lodzins. — Plytų gatvėje savo tėvų namuose užmuštas fabriko Rosenblato sūnus, kuris atidarė duris paskanbiusiems plėšikams.

Kiti gi drange su suzeistuoju pabėgo.

Vologda. — Naktį keturi politiški ištremtieji išsiveržė Sobolevo namus, trim sūviais užmušė „Čickovo pirkliškios firmos“ igaliojinį Mokriľiobą ir paėmė pinigų leidosi bėgti, bet du iš jų suimti, o du su pinigais pabėgo.

Varšava. — Per paskutinę savaitę suimta 61 lenkų socialistų partijos revoliucionierių frakcijos narys. Susekta butas, kur susirinkdavo partijos nariai ir didelis uzdraustos literatūros sandelis.

Ryga. — Susekta didelė įtaisyta socialistų partijos tipo — litografija, pasportų biuras, uzdraustos literatūros sandelis, netikrų pasportų ir mokyklų paliudyjimų sandelis, slaptyjų organizacijų atskaitos ir partijų ir vyriausybės įstaigų antspaudos. Trijuose butuose suimta 6 vyrai ir 4 merginos.

ZINIOS IS VISUR.

Lizbona, 1 Vasario. — Portugalijos karalius Carlos ir jo sūnus Louis Philippe, 21 metų amžiaus tapo nušauti.

Carlos su savo šeima grįžo iš Villa Vicos, kur ant laiko buvo apsigyvenęs. Vaziuojant nuo gelžkelio stoties į palocij, kydėjo stipri apsauga susidedanti iš policijos ir švadrono kareivių, nes žinoma buvo, kad revoliucionieriai visur tikvoja ant valdono galvos, pirm kelių dienų susekta suokalbais ant ministrų pirmininko Franco gyvasties ir sosto apvertimo.

Tečiaus nieko nepagelbejo ne apauga. Revoliucionieriai išsirinko sau tokią vietą, kur policijai ne nesiejamavo koka nors panašus. Pasislėpė laukė spakaiui pakol pasirodys karieta.

Ant plecias Praco do Comercio pasirodė karieta su karališka šeima; nedidelis būrelis žmonių ramiai laukė jos prisiartinimo. Staiga sušabėjo komanda, laukiantieji numetė nuo pečių ploščius, kuriuose buvo paslėpti karabinai ir užriovė sūviai karietes link. Tarp žmonių kilo panika — sumišimas, — visi ėmė bėgti nuo plecias ir gatyvių ir slėptis; revoliucionieriai leidosi teipgi bėgti. Kareiviai jojantieji paskui karietes nusivijo gatvėmis šaudydami bėgančius. Tris krito nuo kulku, o kiti trys tapo suimti.

Karaliui kulka pataikė į galvą ir ant vietos krito negyvas, karalienė norėdama uždegti savim nuo kulkynumilė savo sūnų, atsistojo priešai šaudančius kavodama už savęs kunigaikštį, bet buvo jau per vėlu. Kulka išėjo kiauurai per gerklę ir jis neužilgo pasimirė.

Vienas tvarkos prižiurėtojas, kuris buvo netoli to atsimimo vietos, kada revoliucio-

nieriai pradėjo į karaliaus vežimą šaudyti, išsitraukė revolverį ir nušovė vieną revoliucionierių, o policija su kareiviais metėsi ant kitų.

Policija sprendžia, kad vienas iš šovėjų buvo Ispanas, o kiti francūzai.

Pasirodė, kad karalis apturėjo 3 sūnius, jo sūnus Louis Philippe 3, o jaunesnis sūnus Manuel 2, kuriais tapo lenviai suzeistas į apatinį zandą ir ranką.

Visa tragedija atsitiko 5:30 po piet. Iš visų šalių valdovai siunčia savo apgailestavimus išreiškdami giliausius savo sąjaušmus palikusiai nusiminime karalieniai. Bet užkagi ji užmušė? Gal revoliucionieriai iš ištirkimo papildė tokią nuodėmę, nes kaip Portugalijos konsulis Viscount Costa, Bostone, pasakė „Boston Post“ reporteriui: „Carlos buvo tikras tėvas našlaičių ir abelnai visiems biedniams turėjo gerą širdį ir šelpdavo pagal išgales iš savo kišenės. Aš — sako — esu labai nusiminęs, kad visa šalis turės nukentėti Carlos rupiniais savo pavaldiniais, kaip tikrais savo vaikais.“

„Aš neabejoju apie sostą — sakė Viscount, — karalienė valdys šalį pakol kunigaikštis Manuel išaugs, kuriam dabar pasibaigs 19 metų. Ir revoliucionieriai vistiek negalės apverst monarhijos“.

Jei istikro jis būt teip geras buvęs žmonėms, kamgi jį turėtų šauti? Kam žmones aukantų savo gyvastį jo pralinimui? Jeigu jis buvo tikras tėvas, anot Viscount'o pasakos, kodėl jis nenorėjo žmonėm duoti la sveikodėl neklauše žmonių maldavimų, nematė žmonių asarų? Kam žmones keltų revoliuciją? Juk koka koznam baisi! Į kovą žmoneš tik tada stoja, kada juos gyvenimas prie to verčia, kada tas gyvenimas yra baisus, baisesnis už mirtį.

Portugalijos despotas netilposavo skurojo žmonės mirė badu. Jis ant cigarų spinto nesigėdino išduoti \$2,500 sunkiai uždirbtų žmonių pinigų. Kada užėmė sostą norėdamas parodyt žmonėms ant kiek jis sučėdus, iš \$600,000 metinės algos jis pasiskyre sau tiktai \$100,000. Dabar pasirodė, kad „sučėdus“ ponas įsiskolino į rando banką ant \$2,500,000. Matom, kaip tas „geras“ valdonas paise apie gerovę šalies. Portugalija susideda vistik iš 5,000,000 gyventojų, o jos skolos išneša \$800,000,000. Carlos netik nepakėlė šalies, bet savo išdykumu dar giliau ją įskolas ikišo. Kaslink gerumo jo širdies, tai žemias pri-durtas atsitikimas, parodyd, kad žmogų šunies vietoje ne laikydavo. Tulą kartą jis pasirengė aplankyti savo armiją. Kareiviai sunkiuose uniformose su ginklais ištovėjo kelias valandas neapsakomame karstye nuo zerenčios saulės. Kada pasiūstas oficie-

ris jam pranešė, jog armija laukia, jis atsakė: „Tegul sau laukia, aš dabar valgau“. Ir tai buvo jo paprastas atsi-nešimas prie žmonių. Ir tas parodo, jog ji nušovė ne be-reikalo. Tegul žino ir kiti despotai, kad visus žmonių prispaudėjus laukia tas pats.

Lizbona, 5 Vasario. — Didžiausias Portugalijos diktatorius, pirmininkas ministrų Franco bus prašalintas. Jis sako, kad jaunas kunigaikštis užėmimui sosto netinka prie dabartinių sąlygų, čia reikia žmogaus gerai pažįstancio dalykų stovį ir tokiu žmogum yra jis, Franco, taigi, jei jam valdžią pavestų, tai jis dar palaikytų nuo sugriuvimo monarchiją. Jie skundėsi savo draugui, kad užmušimas karaliaus padėjo jam galą. Karalienė Amelie su močia Maria. Pia pasakė, kad kaltininkas visos nelaimės yra Franco ir jis turi būti prašalintas.

Fuentes De Onoro, Ispanija, 4 Vasario. — Praneša, kad Portugalijos respublika šendien apseklbta Oportoje, ir išrinkta nauja valdžia šitam mieste. Tegul jems Dievas padeda, tegyvuoj Portugalijos respublika ir laisve proletarijato, kuris nešęs per tiek metų jungą, pasirizo kartą numesti jį nuo savo pečių.

IS AMERIKOS.

Boston, Mass. 5 Vasario — Pereitą naktį atėjo į Bostoną garlavis „Cymric“, su išgelbėtais ir sudegusiais juri-ninkais angliškojo garlaivio „St. Cuthbert“, kuris ant kelio iš Bremeno į New Yorką suėdė 1 d. Vasario išryto, apie 600 mylių nuo sausžemio Sudegusis laivas vėžė aliejų, naftalina, briezukus ir tam panašius daiktus, todėl apie užgesinimą gaisro nebuvo nė kalbos. Audra siautė baisi — vilnys ėjo, kaip kalnai ir nors tuoj gairą pamatė laivas „Cymric“, tečiaus pakol priplaukė per tokias vilnis, 12 jurininkų jure prarijo, išgelbėjo 37, kurie dabar randasi Bostono ligonbuty.

Berlin N. H., 4 Vasario — Paciam vidurmiestyj iškilo didelis gaisras. Dēlei didelio vėjo ugnagesių darbas nedaug atnešė naudos ir liepsna šlojo namus, kaip su sluota. Tarp kitų suėdė didžiausias bankas: „The Berlin National Bank“. Apie vidurnaktį miestas buvo paskendęs liepsnoje. Pribuvo ugnagesiai iš Lewiston, Me. ir kitų aplinkinių miestų.

Boston, Mass. 4 Vasario. — Policija tapo labai sujundinta per telegramą iš Worcesterio, kuriame pasakyta, kad tula moteriškė vardu Mary McLean išvažiuo iš Worcesterio į Bostoną su tikslu nusavimo gubernatoriaus Guildą.

Gubernatoriaus namas tuojaus liko apstatytas policija. Perserėgijimas pranešta į visus policijos skyrius visų miestelių, per kuriuos traukiniai ir tramvajai iš Worcesterio eina į Bostoną.

SANVAININIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Rasina kas ketvergas

Boston, Mass.

Kaštuoja ant metų \$1.50 c.

Į užmarę \$1.75 c.

Rašydami! Redakcijai, adresuokite

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsiųskite atelikt ant

28 W. Broadway

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

So. Boston, Mass.

Rates of Advertising

On inch once \$.50

On inch one month \$1.00

On inch one year \$10.00

All communications should be

addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Entered as Second-Class Matter

February 23, 1907, at the Post

Office at Boston, Mass., under

the Act of Congress of March 3,

1879.

Jungtinio ir septintojo Lietuvos
SOCIALDEMOKRATU PARTIJOS
susivaziavimo nutarimai.

Rugpjūčio mėnesį 1907 m.
Jungtinio Centro Komiteto patal-
stas susijungusių Partijų, L. S.-D. P. ir
S.-D. P. L., susivaziavo.

Susivaziavime dalyvavo: 2
C. K-to atstovų, 1 bendrosios
Partijos raštų redakcijos at-
stovas, 4 Vilniaus organizaci-
jos delegatai, 2 — Gardino,
2 — Balstogės, 1 — Brastos,
2 — Kauno, 4 — Panevėžio
apskričių, 2 — Suvalkų gub.
organizacijos, 2 svečių. Iš viso
susivaziavime dalyvavo 20 dele-
gatų su sprendžiamaisiais bal-
sais ir 2 draugu — pataria-
maisiais.

Susivaziavimui nepribuvo:
3 Šaulių apskričių delegatai,
vienas Vilniaus org., svečias
iš Amerikos nuo Lietuvos So-
cialistų Sąjungos Amerikoje,
du svečiai iš Rygos ir Peter-
burgo nuo buvusiųjų L. S.-
D. P. organizacijų. Visi de-
legatai rinkti susivaziavimui
Partijos organizacijų demo-
kratišku būdu. Susivaziavimas
darbovis 9 dienas; savo dar-
bą pradėdant, jis pasiskyrė šia
dienos tvarką.

1. Susijungusių Partijų
(L. S.-D. P. ir S.-D. P. L.)
susivienijimas; Partijos var-
das: kuriuo plotu Partija pri-
valo savo darbą varyti.

2. Apyskaitos:
a) Centro Komiteto;
b) Bendrosios Partijos raštų
Redakcijos;

c) vietinių Partijos organi-
zacijų darbo;

d) Lietuvos Socialdemo-
kratų atstovų Kuopos darbo
Antroje Valstybės Dūmijoje;
e) C. K-to delegato. pasi-
sto Rusų Socialdemokratų
Darbininkų Partijos susiva-
ziavimui (Londone).

3. Programos klausimai:

a) politiškoji Partijos pro-
grama;

b) žemės klausimas.

4. L. S.-D. P. santikiai su

R. S.-D. D. Partija.

5. Taktikos klausimai:

a) kaip Partija žiūri į da-
bartinį Rusų valstybės padėji-
mą ir kokius sau užduocius
stato;

b) Partijos santikiai su bur-
zuazų partijomis;

c) kaip Partija žiūri į da-
bartinį ekonominį Rusų val-
stybės padėjimą;

d) rinkimai į III-ją Valsty-
bės Dūmą;

e) profesionalinės sąjun-
gos;

f) teroras, eksproprijacijos
ir kovos kuopos;

g) kultūros darbas;

h) L. S.-D. P. santikiai su

Baltarusių Socialistų Hroma-
da.

6. Darbas kaime.

7. Darbas tarp žydų darbi-
ninkų.

8. Darbas tarp kareivių.

9. Partijos raštai.

10. Partijos biudžetas (pini-
gai).

11. Organizacijos klau-
simai

a) kas reikia paminėti
Partijos organizacijoj;

b) Partijos statutas;

c) kelintu reikia pavadinti
šis Partijos suvaziavimas.

12. Įvairieji klausimai.

13. Centro Kymiteto rinki-
mai

Dėl laiko stokos liko ne-
svarstyti ir nenutartyti šiuodu
klausimu: a) Partijos santi-
kiai su burzuazų partijomis;
b) kaip Partija žiūri į dabar-
tinį ekonominį Rusų valsty-
bės padėjimą.

Kadangi sunku būtų grei-
tu laiku sutvarkinti ir išspau-
zdinti pilną suvaziavimo dar-
bų apyskaitą, nes medžiagos
jai prisidarė gana daug, o iš
antros pusės Partijos nariams
svarbu yra dėl jų praktiško
darbo kuo-greičiausia dazino-
ti, kas suvaziavimo nutarta.
todėl Centro Komitetas, suva-
ziavimo įsakymą pildydamas,
leidžia tuo tarpu svarbiausius
suvaziavimo nutarimus, o pil-
ną jo darbų apyskaitą pasi-
rūpins išspauzdinti kiek vė-
liau.

Centro Komitetas paga-
liaus pastebi, kad žemiau pa-
duodami nutarimai nėra ga-
lutinai sutvarkinti pagal for-
mos, nes dėl tų priežasčių
jie negalėjo būti prieš span-
dinant peržiūrėti ir patvir-
tinti viso C. K-to.

[Toliaus bus.]

Feljetonėlis.

Brangi Mademoiselle Tru-Liu
Li!

Dovanok man, kad jau ke-
lios savaitės pas tavę nera-
šiau. Gal būčiau ir dabar ne-
rašęs, bet prakeiktas gyveni-
mas mane privertė prie to.
Ach! tas gyvenimas, gyveni-
mas... Tfu! po velniais; ge-
ram žmogui nėra vietos ant šio
svieto. Kur nepasisuksi —
visur pilna socialistų. Ant
marso iš karto džiaugiamasi,
bet, kaip prisizūrėjau ge-
riaus, tai vos kelių nepri-
dirbau bėgdamas... O kad
tu, mano širdele pamatytum,
kaip jie ten gyvena — baisy-
bės! O vis tai socializmas...
Tenai nė caro, nė dragūnų,
nė policijos, nė salinų, nė
baznyčių, nė ponų — viskas
panaikinta... Pagaliaus ir
pinigų nėra, o prie tokių sąli-
gių ir mūsų ponas Rockefeller-
ris tenai būtų vertas nedau-
giau, kaip saujos bezdalo.
Nepasipiktink, mano aniuolė-
li, aš jau teip ant marso pri-
pratau liuosai, be jokių susi-
varžymų. Ir tas labai gerai!
Pamislk pati, jei žmogus ga-
li sakyti: „burna“, kodel gi
legaliai pasakyt... Na, su-
pranti?... Juk tai tas pats
kūnas, tik kita vieta. Iš ti-
kro! Marso gyventojai daug
mus pralenkė, tik man nepa-
tikio lygybė ir socializmas.
Tiesa, nedaug laiko praeis ir
ant žemės teip gi sotijalizmas
įvyks, bet pakol kas, vis dar
galima kapitalizmu pakve-
puot. Teip, čia dar nebogiū-
stai! Ot, kad tik tuos sociali-
stus kaip nors panaikint, tai
būt gyvenimas! Jie mane bai-
siai nervuoja... Stai ir 26
sausio, buvau ka tik parva-
žiavęs nuo marso. Dasižino-
jau, kad šv. Jurgio draugystė,
Brighton'e, Mass. parengė
prakalbą. Na, pamislįjau
sau, tai ir vėl turėsim laimę
išgirst išmintingas prakalbas
garsių kalbėtojų, nes iš kal-

no sprendžiau, kad draugys-
tė su šventu vardu nekvis
socialistų kalbėti.

Nuėjau.

Netrukus prasidėjo prakal-
bos. Kalbėtojas išskėjo savo
prakalbą teip, kad ir kiau-
lė gardžiai būtų suėdęs. Man la-
bai patiko! O ypač, kada pri-
vedė gražų priliğinimą, sako:
šv. Jurgio draugystė — tai
tribulė, kuri saukia — triu-
— triu — triu! Gal tau tas
pasirodys juokinga, nes ir sa-
lė ne vienas šaltai nusijuokė,
bet geriems katalikams, gerai
patiko. Geriausiai man pati-
ko savo sudėjimu kūno vie-
nas vyras, nuo kurio nė akių
negalėjau atitraukti; ankštu-
mo bus maž-daug toks, kad
pusantro žydo sudėjus, o sto-
rumo... Na, tuščiojo, tas ne-
svarbu; gana tik to, kad jis
man labai patiko... Tikras
šventas Jurgis! Dieve duok
jam dangų. Teip aš norėjau,
kad jis nors žodėlį vamteltų.
Ogi tik žiūriu, lipa ant pa-
grindų! O! kaip aš apsidžiau-
giau... Norėjau rėkt — ura!
bet besiskubinant balsas išėjo
kitu galu ir pagadino tik orą
salę. Tuo tarpu jis pradėjo
kalbėti ir aš nesuspėjau pa-
taisyti. Ausys pastebiau ir
seiles rydamas klausiau. Kar-
tą vos tik liežiuvio nenuri-
jau — Dieviu dėku, kad an-
tras galas buvo gerai priau-
gęs. Gaila, kad tu, mano dū-
šele, tenai nebuvai. Tokia
prakalba, tai tikras katalikiš-
kas penas, tai geriau, negu
blindas gero kisieliaus. Šiur,
Mademoiselle Tru-Liu-Li! Jis
nurodė, kad melė artimo ga-
lima tik pas gerą kataliką at-
rasti, kad geras katalikas iš-
jės iš baznyčios visada pasa-
kys savo draugui. Jėi jo vei-
das bus nepraustas arba apsi-
snargljęs, visada vienas an-
trą pamokins ir t. t. Paskui
pasirodė ant grindų ir so-
cialistas. Ką jis kalbėjo, aš
tau nerašysiu, nes tu žinai,
ka socialistas kalba. Teip ir
tas, nurodinėjo, kaip kapita-
listai darbininkus skriaudžia,
kad dabar bedarbė, žmonės
badauja ir t. t. Žinoma, vis-
ką melavo, nes kapitalistai
neskriaudžia darbininkų,
priešingai, užlaiko juos, ir
dabar jokios bedarbės nėra.
žmonės gyvena gerai. Ant
tosios begėdiškos kalbos, at-
stojto ir vėl tas didisai gar-
bės vyras ir gerai uždavė tam
plepėsiui pipirų: išvadino jį
melagiu, bedievu ir t. t. Sa-
lėj matyt nebuvu nė vieno
gero žmogaus, nes ant tos
grazios kalbos, kad emė švilpt,
kad emė rėkt, net man baisu
paliko, kad perkūnas bei-
trenkt į salę... Tai Sodoma
Homora! Turbūt netoli pa-
baiga svieto.

Na, linkiu tau viso gero.
Mr. Vėjabrolis.

Tarp dangaus ir žemės.

KORESPONDENCIJOS.

Minersville, Pa.

15 d. sausio, 1908 m., sve-
tainė „Opera House“ buvo
lošiamas teatras. Teatrą lošė
Shenandoah Teatrališka ku-
pelė. Teipgi iš tos pačios ku-
pelės susidedant Choras dai-
navo dvi dainas: „Onyte“ ir
„Zalioj girioj“.

Lošė dvi komedijas: „Vie-
nas iš mūsų tur apšvesti“ ir
„Dėdė atvažiuo“. Lošėjai sa-
vo užduotį atliko gerai. Kiek-
vienas savo rolei buvo tink-
mas, ypatingai Ferdinandas
profesorius filozofijos, J. Rud-
minas, tik truputį reikėjo vi-
siems lošėjams balsiau kalbe-
ti laike perstatymo. J. Rud-
minas padeklemano eiles:
„Nuvargėliui“, Choras dai-
navo „Onyte“, Jonas Lisauckas
vaikščiojo ant drato ir atliko

ta gana gerai, nes ant drato
stovėdamas įstengė nusirengti
savo viršutinius drabužius
ir palaukęs kokią 15 minučių
vėl įstengė apsirengti. Ant su-
sirinkusių padarė didelį ispū-
dį, nes potam buvo girdėti
kalbant, kad Lisauckui pri-
zuli garbė už jo miklumą.
Toliaus lošė „Dėdė atvažia-
vo“. Lošėjai savo roles teip-
gi atliko gerai, ypač Dėdė-
Vingras K. Bubuys, ir Jie-
vutė-tarnaitė, M. Stanaičiūtė.
Pertraukose ant piano skam-
bino O. Radzevičiūtė iš She-
nandoah, Pa. Choras daina-
vo gana gražiai, sutaidydamas
balsus, tik tai dainų tūrinys
minersvillečiams nelabai pa-
tikio, minersvillečiai geriaus
velitų girdėti dainuojant
pirmieiviską, revoliucionie-
riską dainą, o ne kaip ten
girių ūžia. Publikos prisirin-
ko pusėtinai būrelis abiejų
lyčių, be abejonės būtų dau-
giau susirinkę jeigu būtų
„Shenandoah Teatrališka
kuopelė“ pagarsinus ant ke-
no naudos teatras bus loše-
mas. Žmonės nežinodami ant
keno naudos eis surinkti pi-
nigai, daugumas nėjo.

Teipgi 27 dieną sausio atsi-
buvo balius parengtas per 15
kuopą L. S. S. toj pačioj sve-
tainėj „Opera House“ Miner-
sвилle, Pa., su prakalbomis ir
be svaiginančių gėrymų, kaip
paprastai būdavo daroma.
mat jau socialistai mano
svaiginančius gėrymus palik-
ti užpakalyje kaipo visokių
biaurybių gimdytojus. Ba-
liaus pelnas eis ant Sociali-
zmo propagandos.

J. M. Jasulevičius.

W. Gardner, Mass.

Darbai čia čina vidutiniš-
kai, nė viena dirbtuvė nesto-
vi, bet daug žmonių yra be
darbo, todėl tegul niekas ne-
vaziuoja čia įšėkodamas dar-
bo, nes jį čia gauti šituose
laiknose yra labai sunku.

Lietuvių čia gyvena pusė,
tinas būrelis, bet, kaip visur
teip ir čia didžiama iš in tam-
sus, kaip naktis. Lakraščiu
netik neskaito, bet skaitan-
čius dar išjuokia, ir kaip to-
kie tamsinai, niekom dau-
gian nenziima, kaip tik gir-
tuoklavimu, kaziraviimu ir
t. t. Yra čia kelios lietuviškos
krantuvės ir viena duonos
keptuvė.

Po nanju metu, pirmą su-
batvakarį, vienas Lenkas iš
kėlė baliu, ant kurio prisirin-
ko daug ir lietuvių. Iš syk-
geria „graziai“, bet kada bu-
vo jau visi įkaitę, emė ban-
dyt, senų papročių, katrie
smarkesnė. Behandydami pa-
matė, kad kitiems jau ir
kraujas iš nosių sunkiasi.
Prasidėjo tikra karė. Gaspa-
dorus paėmęs revolverį, pra-
dėjo lietuvius šaudyti, bet
ant laimės nė vienam nera-
taikė, tik dviem kulkos su-
draskė drabužius. Viena kul-
ka pataikė jo pačiai į krūtį
ir išėjo kianrai per nugarą.
Ant triukšmo pribuvo polici-
ja ir visns kaltininkus sua-
rėstavo. Moteriškė dar gyve-
na, bet daktarai sako, kad
neuzilgo mirs.

Sentis.

Athens, Ill.

Kaip kitur, teip ir čia dar-
bai čina visai silpnai, daug
žmonių be darbo, todėl iš ki-
tur tegul niekas čia del dar-
bo nevaziuoja.

Lietuvių čia gyvena pusė-
tinai ir visi užsilaiko gražiai.
Nors nevisiškai laikraščius,
vienok pareina visi pirmieiv-
ški laikraščiai: „Keleivis, Vie-
nybė L. Lietuva, Kova. D.
Viltis, Katalikas ir Saulė“.
Ačiu atheniečiams ir už tai.
V. K-tis.

Amsterdam, N. Y.

Darbai čia visai nupuo-
lė ir is kitur atvykusiam gauti ji
labai sunku, nes vietiniai
darbininkai jau po kelis mė-
nesius vaikščioja be užsiėmi-
mo.

Organizacijos čia nėra jo-
kios. Žmonės tamsybėj gy-
vena, laikraščių neskaito, o
jei kurie ir skaito, tai tik to-
kius, kaip „Saulė“ ir „Žvaig-
ždė“, kurie tik daugiau žmo-
gui apdumia protą.

A. Kasparinas.

Brighton, Mass.

Darbams pas mus apsiėsto
jus, žmonės pradėjo rūpintis
apie savo gyvenimo reikalus,
apie darbininkų susiorgani-
zavimą apsiėvitiemą ir solida-
riskumą, nes pradėjo jau su-
prast, jog tai yra šventa tei-
sybė, ką socialistai skelbia,
nes tą patį ir gyvenimas pa-
rodo, kad tarpe darbininkų
negali ir neprivro būti klia-
sifikacija (skirstimasis į įvai-
rus rūšes), kad visų darbinin-
kų yra vieni ir tie patys rei-
kalai, visi ligiai kapitalizmo
slėgiami, visi ligiai išnaudoja-
mi ir skriaudžiami, ir kad ap-
ginimui savo reikalų reikalin-
ga vienybė!

26 sausio vietinė šv. Jurgio
draugystė parengė prakalbą
(žinoma, kaip tokią, nerengė
sa socialisku t. y. tikrai dar-
binikišku tikslu, bet vien
tik del savo naudos, del pa-
dauginimo skaitlius savo są-
narių). Kalbėtojas buvo d-
gas Zubas, d-gas Stanys ir
Adomavičia. Žmonių buvo
tiek prisirinkę, kad ir į sve-
tainę sutilpt negalėjo. D-gas
Stanys kalbėjo apie nandin-
gumą draugičių, ir kvietė,
kad žmonės rašytųsi prie jų.

Antras kalbėjo Adomavičia.
Jo kalba apie poterių ir ka-
taliųbę nelabai žmonėms pa-
tikio (vargas dievobaimin-
giems! Kas kart vis maziaus
pasekėjų. Dievas matyt užsi-
ėmęs naujomis reformomis,
negirdi žmonių maldavimų, o
žmonės ne-ulaukdami jokios
pašalpos iš dangaus. — pra-
deda į jį nebetikėt. Bet bū-
kit kantrūs žmonelės, matot
kiek sniego Dievas išmetė iš
dangaus, neužilgo gal ir koki
maiš bulvių išmes. Red.).
Trečias kalbėjo d-gas Zubas
Zubas aiškiai nurodė priea-
stį darbininkų vargų ir ko-
kiu būdu jie gali savo būvį
pagerinti: išaikino teipgi po-
litiką mūsų skriaudikų ir su-
kritikavo Adomavičiaus kal-
bą, kas labai žmonėms pati-
ko. Potam pirmsėdis ir vėl
perstatė Adomavičių kalbėti.

Sis ponas dabar jau nekalbė-
jo apie poterių, bet, kaip
perkunią užgrovė visokiais
išvardžiovimais ant d-go Zu-
bo. Žmonės pradėjo švilpt,
kojomis trepsėt, rėkant, bet
nežiūrint į tą, jis bandė savo
kvailą kalbą traukt toliaus.
bet tapo išvilptas. Tada d-gas
Zubas atsietojęs ant estrados,
paklausė publikos, ar pavels
jam atsakyt ant padarytu
jam užmetimų ir ypatič-
ko užgavimo, — žmonės suti-
ko ant to pritardami garsiais
delnų plojimais. Zubas pra-
dėjo kalbėti, bet Adomavičia
nenorėdamas apsileist — emė
rėkt visa gerklia, tokiu būdu
pasidarė triukšmas ir susirin-
kimas tapo uždarytas.

Jonas Kūgis.

Philadelphia, Pa.

Darbai čia labai sumazėjo,
o darbininkai randasi liūdna-
me padėjime — darbo nėra,
pinigų nėra, nežino kaip be-
gyvent. Nuėjęs į teip vadina-
mą „Employment Agency“
reikia mokėti po \$5 už kede,
ką gauni dykas pasėdėt. Ki-
ti jau sėdi nuo dviejų mėne-

sių, o darbo vis negauna.

Iš dirbtuvės „Baldwin Lo-
comotive Works“ į mėnesio
laiką atleido 6,000 darbinin-
kų. Ir teip su korna diena
skaitlius bedarbių ant bedar-
bės lauko vis auga. Jei kokia
dirbtuvė ir juda, tai nedau-
giau, kaip 3-4 dienas į savai-
tę. Kriaucių darbai teipgi
neina. Didžiausia čia rubsiu-
vių dirbtuvė yra Kirsch-
baumo su Kom., kurioj dirba
apie 2,000 darbininkų. Per
Kalėdas prašalino du bosu už
malonų apsiėjimą su darbi-
ninkais, o paėmė jų vieton
vieną Italą, kuris tuojaus pa-
skyrė kiek kornas turi per
dieną padaryt, numusė po 1
dolerį visiems algos.

Philadelphietis.

Peabody, Mass.

9 d. sausio čia tapo papil-
dyta baisi žmogūdytė. Liu-
dvikas Kubik, Lenkas, buvo
išimylėjęs į Laurą Levandov-
ską, teipgi Lenkę. Milėjosi
jie apie metus laiko, bet mer-
gina turėjo dar daugiau vai-
kių, kuriuos geriau pamilė-
jo negu Kubiką. Susitarė su
kitais savo pirmąjį numilėtą
nužudyt. 9 sausio prikaltėjo
jį išeiti su ja už miesto ant
ganyklų, kur laukė pasislėpę
jo prieai. Kaip tik priejo
prie pasislėpusių piktadarių,
jie metėsi su peileis, kaip zvė-
rį ant savo aukos ir žvėris-
kai suardė jo kūną. Subadė
visą galvą, išlupo akis, su-
pianstė veidą, nupiovęs apa-
tines dalis kūno sudėjo į ke-
purę ir teip paliko.

11 d. sausio, vaikai besibo-
vindami ant ledo, užėjo Ku-
biko lavoną. Duota žinia po-
licijai. Paėmė kūną nelaimin-
gą vaikino susekė ir kaltinin-
kus, Laura Lavandovska su
3 draugais tapo suare: tuota.

L. Kubik paėjo iš Rusijos,
19 metų amžiaus ir buvo la-
bai doras vaikinys, jį gi paei-
na iš Vokietijos.

Peabody miestelis daugiau
siai apgyventas lenkų ir ru-
sų, tarp kurių kur-nekur
maišos ir lietuvių vilniškiai
— dūkeliai. Yra tai tamsūs
žmonės, kaip naktis. Skirtu-
mo tautų jie nežino, — sako,
kad lietuvių, lenkai ir rusai,
tai tas pats, tik pastarieji
aukštesnės kilmės.

J. Sidiskis.

Iš Valparaiso, Ind.

Atmindamas savo praeitas
dienas, ten rvtuose Sv. Val.
kaip užžianpdamas kvara
klausians balso iš Valparaiso,
knris kas-sykį, nors ir labai
retai vadino jį mokslainę,
— žadino mano širdįj audrą sva-
ioniu, kurios karštai snibzdė-
jo apie mokslo galybę, narsu-
mą, išdidį ir šventą lėmima-
ją. Girdėjau žmones kalbant
kad tik vaikai gali eit mokin-
tiesi, o pusanžini jam per vė-
lu. Ir be skaičians visokiu
klaidingu manimų atbalsiai
dasigriebėavo mano ausių
Sykiats jau ir aš abejoju. ar
tai nevaikiška svaionė — pa-
mest dirbtuvę ir į mokslo
vaziuot? Savo suėdą gaisin?

Bet dar vienas balsas iš mok-
slainės dar viena zvaigždė an-
šros ir aš apkurtau visai, ne-
begirdėjau sprendimų apie
nereikalingumą mokslo, teip
ligiai. kaip kad ligonis karšt-
ligėje nustoja pažint savuo-
sius. Žinau, jog šimtai jauni-
kaičių ir mergaičių, mano
gentės, su drebėjimu širdies
apie mokslo svaioja, bet dan-
gybė kliūčių. O! Tos kliūtys
piktos, kad jas vėjai išnešio-
tų, o nestotų jos ant kelio
jauniems einant į laisvę
dvasio, į laisvę berubežinę.

Kur liūdno dainos tavo
paskutinis skambėjimas ne
užmirtų, miela sese! Kur
piktas skurdas tavęs neper-
sekio? miela broli! Nenu-

liūskite, nenustokite vilties
surast mokslą, nes tas yra
lengviau negu išrodo.

Aš manau, kad nebūtų jau
reikalo vis tą patį atkartot —
apie svarbą mokslo, kadangi
jau šimtus sykių mūsų lai-
kraščiai yra apie tai prirašę
ilgus špaltus. Jeigu kas no-
tę. Kriaucių darbai teipgi
neina. Didžiausia čia rubsiu-
vių dirbtuvė yra Kirsch-
baumo su Kom., kurioj dirba
apie 2,000 darbininkų. Per
Kalėdas prašalino du bosu už
malonų apsiėjimą su darbi-
ninkais, o paėmė jų vieton
vieną Italą, kuris tuojaus pa-
skyrė kiek kornas turi per
dieną padaryt, numusė po 1

IS LIETUVOS.

VILNIUS. Bausmės. Vilniaus gubernatorius nubaudė 75 rub. (arba viena savaitė arešto) lenkiškojo laikraščio „Dziennik Wilenski“ redaktorių už patalpinimą straipsnio apie lenkų apšvietimo draugijos „Motynėlės“ uždarymą. Nubaustas 300 rub. (arba dviem mėnesiam arešto) ir rusų laikraščio „Svobodnaja Zima“ redaktorių už patalpinimą straipsnio apie pirmosios Dūmos bylą.

KAUNAS. „Teisybė“. Kauno gubernatorius nubaudė 100 rub., „Teisybė“ redaktorių ir leidėją p. Petrusevičių už patalpinimą N 1 straipsnio „Apie Marjavitus“. Prie to dar gubernatorius perspėjo p. Petrusevičių, — jei dar bus spauzdinami tam panašūs straipsniai, kurstanti žmones vienus prieš kitus ant tikėjimisko pamato, atsakys jam spauzdinti laikraštį gubernijinėje spaustuvėje.

(Vil. Žin.).

SEDA (Telsių pav.). Kelia savaičių atgal vietinė policija padarė krata, rado pas vieną žydą keletą knygelių — legalių ir nelegalių viena suėmė, bet paskui paleido. Praslinkus kelioms savaitėms, lapkričio 24 dieną atbildejo iš Telsių isprauninkas į Sedos miestelį penkiolika raitų sargybinių, vadiu, įsiekio, ir gaudyti savo priešų ir literatūros netikusios. Pasiėmęs Sedos antstolį, urėdinką ir vėl apie 15 sargybinių, kur pirmą puolė krestai pas gydytoją Perli, krestė tvarkdariai kaip bejėmanpdami, bet nieko nerado; krestė teip-pat Perlio aptieką ir ten nieko nepesė. Tikiai sako pasiėmė jo fotografiją. Paskiaus krestė dar kelis žydus, bet nieko nerado, ant galo padarė krata pas vieną kataliką; pas jį teip-pat nieko nerasta, tikiai rado „Darbininkų Kalendorių“, tą pasiėmė — valdžiai netinka. Kunkulis.

KYBURIŲ valsč. (Panev. pav.). Čia yra pono Karpio dvaras. Sumanė sykį padaryti medžioklę; itaisė ją gruodžio 13 d. Tariai medžiotojai šunų nėra, nėra kam žuikių (kiškių) iš miško varyti. Atėjo į galvą pasamdyti žmones šunų vietoje. Buvo tai 21 žmogus skalių jie visą dieną, kėlė kiškus po mišką begodami, o tik 2 kiškių rones tenusovė. Buvo žadėjęs mokėti po 40 kap. ant dienos, o vakarui atėjus, nei valgyti davė, nei pinigų mokėjo. Paremė žmonės namo, nebegali nusistai kojų, antai, žėkę prišalę prie kojų. Ponas užsimanė būti senovės ponu — su žmonėmis medžioto, o tie tarė esą bandžianinkais — šunų vietoje buvo. Ponas poniskai ir užmokėjo — nieko nedavė bandžianinkams, gerai dar kad nepasovė. A. Arskaitis.

SENAPILE (Suv. gub.). Gruodžio 29 d. tano padarytas apie 8 kratas; krestė zandara ir policistai; pas žydus rado kelis svarus parako ir prisiskos arbatos, pas sionistines socijastas atrado biblioteką — konfiskavo; pas kunia rado, taisytių pinigų, kad ji apsimintu išdavint, buvo padaryta krata ir bundininkai, tyklo; tenai nieko nūdrasto nerado. Pirm trijų savaičių buvo padarė krata pas žydą Viktorovą, rado gekto grafą ir 2 ekz. brošūrų socijalistų-revolucijonierių; buvo ji areštavę, apie 10 dienų palaikė ir paleido; dabar kalba, būk ir užsienius pasmuko.

Senapilės cicilikas.
„Zarija“.

KALVARIJA (Suv. gub.).

Per Naujus Metus Kalvarijoj buvo lietuvių vakaras, su taisytas „Šviesos“ draugijos. Lošė „Pabaigtuvės“, Kozenevskio dviejų veiksmų komediją. Choras padainavo keletą dainų. Lošimas, abelnei nusisekė gerai. Blogiausia atlosė akanomo rolę p. Ž.; teipogi ir suflorius truputį perdangrėkavo, kad net penktos eilės buvo aiškiai girdėti. Dainos nusisekė gan gerai. Dainuojant „Lietuva tėvyne mūsų“ visi atsistojo, išskiriant kai kurių ypatus (apie 3), kurios ne nemislijo pasijudinti iš savo vietų, gal iš savo kosmopolitizmo, — o skaito save pirmiečiai! Publikos buvo neperdang, nes didelis šaltis ir blogas užpuštytas sniegu kelias sutrukdė sodiečiams atvykti ant vakaro; kiti kad ir buvo atvažiavę Kalvarijon, bet pradėjus snigti pasibijojo, kad nepaklysti nakties laike, ir nuvažiavo namon.

Sodiečiai vakar labai buvo pakakinti, net gailavo, kad teip greitai pasibaigė (nuo 5½ valan. iki 9 val.). Ypač patiko komedijos pabaiga, kur buvo perstatytas pats pabaigtuvių balius — ir suktinis. Galima didelį aščiū pasakyti pedėjai p. Griuvienėi ir artistams, kad aplankė mus, kalvarijiečius, nežiūrint nė ant didelio šalčio ir vargo tokioj kelionėj. Nagalima užmiršti ir p. Jiesmanto, kuris gan gerai sutaisė chorą, nors pirmą kartą bandė savo įiegas. Tai galima pasidžiaugti, ir net labai, matydami tokį mūsų jaunumės pasidarbavimą. Lai būna jam laisvas kelias prie jo pasaukimo!

Jaunas ūkininkas.

KARTINA (Telsių p.). 11 Gruodžio 1907 m. valsčiaus valdyboj suėjo rinkiniai (višniekai) viršaičio rinkini, ir su obalsiu „be magaryčių“ pradėjo rinkimus. Buvusiojo viršaičio A. M. pasielgimai per šešis metus pertikrino valstiečius, jog viršaitis išrinktas už degtinę turi omenyje ne žmonių gerovę, bet savo ypatingus žemus siekus: stengsis papildyti savo kišenį, itikti valdžiai, o žmones skriaust. Susiprato kartiniškiai, na, ir pakėlė ir viršaitis be jokiu „magaryčių“ o. Danointi, žmogų rimta, blaivų ir viena aršviesesniu taro valstiečių. Kad p. Kangintis turėnė ypatingus siekus, reiskia nors ir tas faktas, jog nesistengė palikti viršaičių, nes oga met, likęs išrinktu, atsisakė.

Sino pasielgimų kartinis. kiai padarė milžiniška šnoli nirmvntangos link, nuo uželnelnė viešo pagyrino. ir palik o parvzdžin šitame atvėjie aplinkiniams valsčiams. Nuo nanto viršaičio valsčiaus laukia daugiau, neg nuo to pirmiakiūno, ir tikisi, jog tis (nantis viršaitis) praealis viandidžiusias valsčians vdaas, tarn kurin pirmą vietą užima visokios „magaryčios“ „nunditiimai“, ir (net gėda ištart) galintinai išvays iš valsčiaus valdybos, kaip iš žmonių istaigos, degtinė ir alu.

Lėkin naujam viršaičiui vaisingo darbo.
P. R.šis.

MARIAMPOLEJE. Sausio 6 dieną 1908 m. žada būti „Šviesos“ Draugijos lietuviškas vakaras, kur bus perstatyta naujai Žemkalnio drama „Blinda“ Svieto Lygintojans, — teipogi sutartinės dainos ir sokiai.

K. Grinius.
„Vil. Ž.“.

KODEL AŠ NEAPSIVEDŽIAU.

Iš viso tik tris kartus savo gyvenime buvau įsimilėjęs. Gal netikėt?... Kad manė žemė praryt, tik tris kartus, ir kiek vieną kartą žadėjau vesti savo laimę, kaip karvę prie laiptų aukurio, mislijan bus gyvenimas it medus; nes turiu teisybę pasakyti, kad ant moteriškių buvau labai smilusi! Na, ir nieko tame įstabaus, nes, anot žmonių pasakos, — kraujas ne vanduo! Todėl ir džiaugiasi, kad ryt-poryt-prasidės man rojus, o jame gyvensiu su savo širdelė, kaip Adomas su Jeva, bet nežinau, ant nelaimės, ar ant laimės kiekvieną sykį viska nunešdavo suva ant uodegos.

Ach! sunku man ant širdies darosi, kada pamisliju, — kaip tai būtų gerai jei būčiau apsivedęs. Dabar negalin sau rast ramumo nė dieną, nė naktį; vartausi po lovą, miegas neima, širdis kunkuliuoja tarsi puodas su pasmirdusia koše ir pats nežinau, ką kartais pradėdu misliť.

Ir šiandien seilė man teka, kada pamisliju, kaip saldžiai praleisdavau laiką, nors be cento kešenėj, bet ta meilė, meilė... ji degdavo mano širdį tarsi koks degutas, o ypač, kada susiglausdavau su savo Cesia!...

Buvau dar ekademiuku, kada ji, 15 metų dievaitė, atkreipė ant savęs mano atydą. Iš karto pradėjau jai laiškelius rašinėti pataikandžiais į jos širdį žodeliais, eiles apie ją pradėjau rašyti ir nē nepamačiau, kaip įsimilėjau ir užsionorėjau... kad ji būtų mano. Jos akys mačiau savo laimę, savo ateitį ir... ai, ai, ai! kaip aš ją pamylėjau!

— Cesie! Cesyte! — snibzdėjau aš jai ausytes. — Pasakyk, ar tu manę myli, ar myli tikrai, karštai, teip, kaip aš tavę myliu? Ar nori, kad būčiau tago vyro? Su pranti, ką tai reiškia būti vyrui, ar tu supranti?

— Ne, aš nieko nežinau kas tai yra vyras, vienok labai noriu, kad paliktum mano vyrui.

Na, nežinot skaitytojai, ant tokio atsakymo katik iš skuroz ne išsineriau, nieko nelaukdamas apreiškian, jog noriu būti jos vyrui ir paskyrėm dieną vestuvių už dviejų metų. Daug per tą laiką iš jos lūpų meaus išgėriau, daug puikių valandų turėjau, nes, turiu pridėti, kad ir buvo su kuom. Apskritaus veidelio, juodake, skruostai raudoni, tik ant vienos akies buvo akla ir šluba, bet širdelė jos, širdelė! ai, ai, ai! Dieviška! O kokia šilta, minkšta!... Ach nenoriu apie tai džiaugtis ir šnekėt, nes epopleksija gali mane užmušt.

Galiaus artinosi ir diena šliūbo. Visą naktį negalėjau užmigti; visoki sąponai kamavo mane, sapnavosi man nuolat Cesia. Mislijan, kaip ant rytojaus reiks ją pas savę atstivest, kaip reiks pradėt gyvent, ką valgysiu, ką veiksims, apie ką kalbėsim, kaip ją bučiuosiu pirmą ir rankutes, paskui į veidelį, paskui į raudonas lūpules, ant galo į akeles, į nosį, į kaklą į... O labiausiai man rūpėjo, kaip pirmą naktį gulėsim ir kaip... ..

Ir teip jaunikačio gyvenime pasibaigėsi paskutinė naktis.

Ką, paskutinę? Argi galėjau tuomet daleist, kad iki dvidešimts kelių metų negalėsim mastyt?

Na, grįžkime prie dalyko.

Kaip tik prašvito, jau buvau pas savo nošrę. Nežinau ką tai tas gali reikėti, kad prieš šliūbą žmogus jaučia teip didelį patrankimą ir prilankumą prie nošrės. Aiskiai žinojau, kad po tam jai ir dantys išdantžian, bet dabar, kaip mažesnas mane traukė prie josios. Norėjau išklaust, ištyr, kas ir kaip; kur ir kada; laizvusi lyg lapą. — pripasakojau apie aukso kalnus, apie dangaus meilę ir apie viską, apie ką tik galima tokioj valandoj su nošre kalbėti. Melavan, kaip tik galėjau, o nesigiriant galin pasakyti, kad meluot aš meistras

Bavan pašėlusiam ūpe, ūpe, kuriam esti žmonės laimingi, į kurinos šipsos! stebuklingas gyvenimas, laiminga ateitis ir šviesios, kaip saulės pirmos dienos stono moterystės, o saldžios, kaip morkvų putra.

O! tos dienos, dienos! Nevieną jaunikačią išveda iš proto. Bet tuščiųjų: grįžkim prie dalyko.

Uošvė mano teipgi atsikėlė gana anksti ir priėmė mane labai prilankiai. Kalbėjome ilgą laiką apie šį, apie tą, ant galo užvedžiau kalbą apie Cesia. Tiesiog paklausiau, ar atiduoda man savo dukterį su užsiganėdinimu ir užsitikėjimu?

Brangus mano zenteli! — atsakė man nošvė įstiesdama prie mane rankas — kaipgi aš nebūsiu užganėdinta? šiandien tokie sunkūs laikai... Tu esi vyras mokytas, turi talentą rankose — kas link Cesios likimo aš visai nesirūpinu. Pagaliaus gyvastį turi užsekuruotą, ir jei už nedėlios numirtum

gaucia gražių pinigėlių, iš kurių netik Cesia galėčia užlaikyt, bet ir man dar likty.

Pasiutau. Aš šiandien einu prie šliūbo ir misliju, kad paskui galėčiau džiaugtis kuokilgiausiai. o šita ragana jau ruokuoja kiek po mano mirties gaus pinigų.

Tokia rokūnda ir tokioj valandoj. pasirodė man, kaip tūkstantis velių! Nē žodžio ant to neatsakiau, tik greitai pagriebiau skribelę ir marš namon!

Ką darė ir mislijo mano Cesia su tą ragana „uošvė“, — nežinau ir nenorėjau apie tai žinoti; džiaugiaus, kad niekas daugiau nemislijo apie mano mirtį ir nuo to karto nulemiau su mergoms daugiau nesėbrauti. Bet, kaip sako prtarlė: „velnius nemiega“, teip ir dabar su manim atsitiko. Gūdė visokiais būdais prie mergų. Galų gale ir vėl įklivau į zabangus.

Už dviejų metų nuo persiskyrimo su mano Cesia, nuėjau ant balius, kur įėjau į pazintį su viena grozybe. Vadinosi „Mici“.

Užmiršau apie viską. Širdis man rovesi iš krūtinės tarsi kokio lokomotivo traukianma prie jos širdies. Akys, kaip suparaliznotos nuo jos gražaus lėmenio niekur negalėjo nusisukti, ir neprajėjo keliolikas minučių, o aš jau buvau įsimylėjęs iki... ausių. Už valandos paklausiau:

— Ar tamista norėtum turēt tokį vyrą... kaip aš?

— O ir kaip dar! Aš dieną ir naktį melščiau, jei Dievas man duot šitokią laimę. Labai noriu! Noriu... kad tamista... — užsikirto ji paraudonavęs.

— Ko tamista nori? — užklausu. — Ar, kad aš tamistos vyru būčia?

— Teip — atsakė nuleisdama susigėdęs akyles žemyn.

O! netikėt man dragai, kaip aš buvau tada laimingas. Vaikščiojau ne savo kojomis, nes žinojau, kad neužilgo turėsim prie savo šono ant visados savo laimę, brangią savo Mici, kuri man duos viską, ką tik norėsiu, ir ko jau dabar noriu, ir ko kiekvienas jaunas nori t. y. laimės. O juk tokios grozybės kitaip negalima pavadint, kaip laimę.

Artinosi diena vestuvių. Paskutinė naktis man išrodė, kaip cieli metai. Vos iš proto neišėjau. Apie ką mislijan ir apie ką sapnavau tą naktį, čia jums nesukysiu, nes tas gali jus pagundint ant negro kelio.

Atsikėliau anksti ir žengiau jau per slenkstį, kad nepasivėlint pas savo milimąją, nes buvo sukalbėta, kad pas ją susirinkt prieš vaziavimą į baznyčią. — sutikau gromatėšį, kuris padavė man laiškelį. Perplėšiau, kaip liutas. Skaitau:

„Delei svarbių priežasčių šliūbas turi būt atidėtas iki ateinančiai nedėliai. Tavo Mici“.

Kas po šimtais! Aš jau iki rytojaus neiškęsiu, o ji nori dar už sąvaitės atitraukti. Kaip elektro užgautas, nē nepamačiau, kaip atsidūriau pas savo Mici.

Buvo 8 valanda iš ryto. Nežiūrint, kad teip anksti neišpuola listi, neskambinant įėjau į prieškambarį. Klansau — mano Mici riejasi, kaip kalė su savo motia, ir vis vokiškai. Netikiu savo ausim, kad tokia mandagia, tokia lėta, tokia meili, graži ir mokyta. būtų tokia piktą ir nemiletą savo prigimtos kalbos, nes gerai žinojau, kad ji yra Lietuvaite, ir vokiškai su ją šnekėdavan tik tada, kad to reikalavo aplinkybės.

O šėip vis lietuviškai. — pridejan ausį prie durų — o. Dievuliai! kokius baurius žodžius išgirdau iš lūpų to „anulėlio“. Net man šurkštū pasidarė. Staiga daleikė prie mano ausių tankus ir kurtus puolimas, ko kiu tai minkštu daktų arba ant minkstos vietos ir vaitojimas senos motios. Paziūrėjau per raktų skilutę — o. pasipiktinimas! Sita givatė mušė savo seną motiną.

Užstrankiau skrybėlę sau ant ausių, kad nenulėktų, rankas į kešenės, kojas po pažastimi, kad bėgdamas nesipainiotų ir drala!

„Ak tu prakeikta!“ mislijan sau namon parkūrs, kad jau nors lietuviškai pikzodziantų, trauk tavę šimtas, gal būčiau dovanojęs, bet dabar paimsiu sau tokią pikčiurną, kuri kasdien skambės man nepatikandžia, šuniška kalba, o prie tam dar gali jai kada nors užsionorēt ir ant mano veido palavint savo rankutes... O pakol įves reformas į stoną moterystę, pakol užgirs įstatymą kas link išvaymo tokių pačių ant velnio salos, apturėčiau ne vieną smūgį ir ne kartą mėlynas akys.

Ir tokiu būdu vėl pasiliku neapsivedęs. Mici išlėkė man iš širdies, kaip vėjas, palikdama joje tik pasipiktinimą, ir tai delto, kad už sąvaitės pamilėjau kitą, bet visai kitokio būdo. Dabar jau iš kalno mačiau josios uelę prie manęs.

(Toliaus bus)...

Statistika anarchijos.

Ispanijos karalienė, Isabel, nugalabinta 1852 m., 2 vasario. Karalienė vaikštingėjo savo pilies sode, staiga prisiklo anarchistas ir nudūrė ant vietos.

Serbijos kunigaikštis, Michael, nušautas 1868 m., 10 d. birzelio.

Montenegrijos kunigaikštis Daniel, nušautas 1860 m., 13 rugpiučio.

Turkijos sultonas, Abdul Azziz, nugalabintas 1876 m., 4 birzelio. Sultonas vaikštinėjo ties savo paloliaus, tuo tarpu užpuolė anarchistas ir keliais žirklių smeigimais nudūrė.

Rusijos caras, Aleksandras II, užmuštas 1881 m., 13 kovo. Caras grįžo aplankęs kariuomenę į savo palocių. Ties tiltu Ekaterinos kanalo lauke su bombomis 3 nihilistai: I. gnotas Grineveckis, Rusakov ir Jemieljanov. Pirmas metė bombą Rusakov; bomba sprogo, bet caras išliko sveikas; antras metė Grineveckis. Nuo eksplozijos žuvo Aleksandras ir pats metėjas.

Francūzijos prezidentas, Sadie Carnot, nudurtas 1894 m., 24 birzelio.

Persijos šachas, Nasr-El-Din nudurtas 1898 m., 10 rugsejo.

Ispanijos ministrų pirmininkas, Conovas, nudurtas 1897 m., 8 rugpiučio.

Italijos karalis, Humbert, nušautas 1900 m., 29 liepos. Austrijos ciesorienė, Elisabeth, nudurta Genevoj, Šveicarijoj 1898 m., 10 rugsejo.

Portugalijos ciesorius, Carlos, nušautas 1908 m. 1 vasario.

Francūzijos ciesorius, Liudvikas XVI žuvo ant gilotinos 1793 m., 21 sausio, 10 valandą iš ryto.

Išrišimas užduoties.

Tilpusios 4-me numeryj „Keleivio“. N. iš x dolerių užmokėjo už ūkė $\frac{2307}{13842}$, už triobas 0,500, už automobilį $\frac{99}{594}$, o už kitus pinigų nupirko 7-tą arkli, iš kurių 3-tą pardavęs po \$514 jam liko \$57 pelno. Klausimas, kiek N turėjo iš viso pinigų ir kiek jam kaštavo kiekvienas daiktas?

Visų pirmiausiai turime dasiznot, kiek N užmokėjo už arklius? — Kadangi N parduodamas po \$514 kiekvieną arkli už tris gavo \$57 pelno, tai aišku, kad jam kaštavo 3 arkliai \$57 maziaus, t. y.: —

$3 \times \$514 = 1542 - \57 (pelno) — \$1485.

padalinus \$1485 gausim prekę kiekvieno arklio, t. y.: — \$1485 : 3 = \$495, tuos paduginus ant 7, gausim prekę visų arklių, t. y.: — \$495 \times 7 = \$3465.

Dabar turime dasiznot, kokia dalis yra \$3465 x, tam tikslui sudėsim įkso trupinius:

$\frac{2307}{13842} = \frac{1}{6}$

$\frac{0,500}{99} = \frac{1}{3}$

$\frac{99}{594} = \frac{1}{6}$

Matom, kad automobilis, ukė ir triobos kaštavo $\frac{1}{6}$ x, o x turėjo būti 1, taigi atėmus $\frac{1}{6}$ nuo 1 pamatysime kokia dalis x arklių prekę, t. y.: —

$1 - \frac{1}{6} = \frac{5}{6}$

Kadangi $\frac{1}{6} = \$3465$ [arklių prekių], tai $\frac{5}{6}$ kartus daugiau, t. y.: —

$6 \times \$3465 = 20790$.

Dabar išsiaiškino, kad N turėjo \$20,790. Kadangi $\frac{1}{6} = \$3465$, tai automobilis ir ūkė kaštavo teipgi po \$3465, o triobos, kaip po 0,500 arba $\frac{1}{2}$ x, t. y. \$20,790, kaštavo \$10,395. Rezultates skamba šėip:

Ūkė \$3,465
Triob, 10,395
Autom 3,465
Arkliai 3,465
viso labo \$20,790

Šitokių rezultatą prisiuntė:

Pana Ona Aviečiūtė, iš So. Boston, Mass., p. A. Birgilis, iš Brooklyn, N. Y., p. Ona Dauksiūtė, iš New Haven, Conn., p. V. A. Greičius, iš Valparaiso, Ind., p. K. Vidiakas, iš Lowell, Mass., p. Ign. Norkunas, iš Haverhill, Mass., p. F. Bakanauckas, iš Nashua, N. H. ir J. Polseys, iš Waterbury, Conn. Kitų gi prisiųstos išiegos neteisings. Visiems teisingai išrišusiem išsiuntėm po knygą.

Atsakymas redakcijos.

A. Jankaukui. Straipsnelis netilps, nes jame perdaug privatizmo. Išdirbimo žmonėms garbės neužsimam.

J. Juskaui. Daina į spaudą netinka.

A. Rukui. Straipsnio nepatalpinome, nes dabar žmogus ir norėdamas laivakortę ant rusiškos linijos per Prūsus išpirkti negalės. Agentai neparduoda.

Pajleskojimai.

Petras Kunigonis, Kauno gub., Ukmergės pav., Birbolskių valsčiaus, Liobedžių kaimo, pajleskomas per draugą Povilą Liobiki. Jis pats, ar kiti teiksitis duoti zinia ant adreso:

P. Liobikis,
4 Standard Place,
Lawrence, Mass.

TEATRAS! TEATRAS!

Bus lošta komedija: „Trys Mylimos“ kurios dar Amerinjoj niekas niekur nelošė. Komedija persto kaip vienas vaikas prigaudinėjo tris merginas ir kaip jam atsitiuko.

Atsibus panedėlyj 10 dieną Vasario [February] 1908 m., svetainėj Glan-nae Gail Hall kampas D ir Silver st. So. Boston, Mass. Prasidės nuo 8-tos valandos vakare.

Širdingai užprašom visus lietuvius ir lietuvaiteis atsilankyti ant to puikaus perstatymo, kuris beabejonės kiekvieną užganėdins.

Komitetas.

Ant pardavimo.

Parsidoda nauji forničiai ant 5 rūmų labai pigiai, nes saviuinkė trumpame laike išvaziuoja į krają.

Reikalaujan tiejei nepraleiskit progos.

Paulina Petkevičia,
664 Cambridge st.
E. Cambridge, Mass.

PRANEŠIMAS.

Knyga „Raistas“ netrukus, jau apieis spaudą ir kad už numazintą prekę, tai yra 1 dol., tada nebus galima gauti, bet reikės mokėti 1 dol. 50 c. Už tai kad šis yra toks paskutinis pranešimas, tad kurie norite tą svarbų veikalą gauti pigiau, tik už 1 dolerį, pasiskubinkite prisigūsti prenumeratą, kol dar laikas, nes tuojaus jau bus per vėlu. Pasinaudokite iš paskutinės progos, kad paskui nesakytumet, jog apie tai nežinojote.

Raistas yra labai pageidaujamas ir žingeidi knyga; apšviesteni bei mylinti naudingus skaitymus gerų knygų, ant šios knygos puola, kaip musės ant medaus. Kurie da neužsirašė šios knygos, pasiskubinkite.

Siųsdami prenumeratą adresuokite ant išleistojo vardo teip:

J. Naujokas,
Madison Sq. St. Box 157
New York, N. Y.

